

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Hjemløs

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Hjemløs", i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1999, s. 396. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt03-shoot-idm139686919261024/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Hjemløs

Nei, det er hans Søster ... har De aldrig der i Egnen hørt Nogen tale om Mdm. Bille?

Nei.

Naa, det er jo ogsaa ligegyldigt ... Men sig mig, hvor kunde De, da De dog ikke kjendte mig, tale om Scenen?

Talte jeg om Scenen? Det veed jeg ikke af. Det maa have været ganske tilfældig. Men sig da mig, hvorfor De sagde, at jeg havde seet Dem i Admiralgade.

Men der saae De mig jo første Gang! ... ja, det veed De altsaa ikke! Kan De ikke huske en Aften, da De kom ind til Hillebrands? Der stod en ung Pige og var lige ved at gaae, og jeg gik ogsaa strax. Senere, da De kom til at boe hos os, tænkte jeg sommetider paa at sige Dem det; men ... men jeg syntes, det var ikke værdt.

Der er dog en Skjæbne i, at vi skulle mødes! udbrød Otto; og jeg anede det – i Sandhed, lidt før jeg traf Dem, havde jeg en Anelse om, at der skulde hændes mig noget Lykkeligt! ... Men jeg kan ikke rigtig forstaae det med Scenen, hvad var det?

Aa, det forekom mig saa underlig, jeg troede, Mdm. Hillebrand havde talt til Dem om mig og fortalt, at jeg saa gerne vilde til Theatret.

Til Theatret? sagde Otto tankefuld og med en Følelse, der knyttede sig til en uvilkaarlig Fordom. Men hvorfor gaaer De da ikke til Theatret?

For mine Forældre vil ikke have det ... og man kan da ikke løbe til Theatret!

Men naar De har Talent, saa er det jo Synd at holde det tilbage! At indespærre en menneskelig Sjæl! Herregud, hvor det maa være haardt! ... Har Nogen sagt Dem, at De har Talent? Har De været hos Fru Heiberg eller Mdm. Nielsen?

Gud, nei, det har jeg ikke vovet! Men jeg drømmer om det om Natten, og det er min eneste Glæde om Dagen at tænke mig, at jeg kunde faae Lov til at spille! Hvor man kan elske saadan en Rolle! Det er, ligesom den levede, ligesom den var Ens Søster eller meget mere ... o, det er ikke til at forklare!

Det er Synd!

Ja, saadan er det at være Fruentimmer. Mandfolk kan sagtens!

Det skal De ikke sige, sagde Otto og tænkte paa sit ufuldførte